

հարկս մաքսս, պատիւս, հնազանդութիւնս և այլն, մի լիցի հարկաւոր զի բացատրեցից մի ըստ միտջէ պատճառն այսքան երջանկութեան վասն առնելոյ մեզ Օրէնս անխախտելիս, բայց այսքան որ ամենայն զոր ինչ որ 'ի վերայ մեր և 'ի երեսս աշխարհին մերոյ գործոց ձեռաց մերոց ելանելն և ծնանիլ կարէ վարձ նորայ գրեալ գտանի 'ի Օրէնս մեր 'ի ազգէն մերմէ, ուրեմն ամենայն ոք ազատապէս զոր ինչ կամի կարօղ է գործել եթէ բարի եթէ չար, և ընդունիլ պարտ է վարձն գործոյն ձեռաց իւրոյ ըստ Օրինաց պատիւ և պատիժ, սովաւ զսպի բնութիւնս մեր և ընթանայ առ 'ի գործ բարիս գիտելով մեր վճիռն ինքեկէ հատեալ 'ի վերայ իւր ակն ընդ ական, և ատամն ընդ ատաման, վասն այսորիկ ոչ երբէք միտէ ձեռն իւր լրբաբար ընդ ական և ընդ ատամն, քանզի բարեպէս գիտէ պտուղ լրբութեան վարուց և վարձ լրբաբար շարժմանց իւրոց զինչ է:

Բնականապէս գիտեմ, որ ընթերցօցն սորայ հասանիլն 'ի այս հատորիս կարի ձկտէ 'ի միտս իւր այսինքն միթէ ազգ մի բոլոր 'ի երեսս աշխարհի միոյ լայնատարածի կարի հաւաքիլ 'ի մի խումբ լսել իրաւունս և կազմել Օրէնս և կամ ընդունիլ կամ հակառակիլ կարգադրութեանց, և կամ յետ ընդունելութեան ո՛վ իցէ, որ ընթանայցէ այս ամենայն առ 'ի գործ, վասն այդ